

Balkabağı ile Tohumların Şövalyesi

Berat Alanyalı (31 Ocak 1961, Ankara) İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Latin Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. Dergi, radyo ve televizyonlarda çalıştı, metin yazarlığı yaptı. İlk öykü kitabı *Tin Kovuğu* 2007'de yayımlandı. 2012'de "Yüzyılın Masalcısı" öyküsüyle 1. Homeros Kısa Öykü Ödülü'ne; 2013'te ikinci öykü kitabı *Ömrün Yazı* ile Dil Derneği Ömer Asım Aksoy Ödülü'ne değer görüldü. Üçüncü öykü kitabı *Keşif Örumceği* 2015'te basıldı. Nisan 2017'de yayımlanan *Bozkır Gecesinde Bir Tren*, ilk öykü kitabının gözden geçirilmiş ikinci basımıdır.

Tuğçe Karaburçak (18 Mart 1992, Ankara) Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim Öğretmenliği bölümünü bitirdi. Ağırlıklı olarak konsept sanat, çocuk kitapları ve illüstrasyonla ilgilenmektedir. Kitapları, çikolataları, bilgisayar oyunlarını ve çizgi filmleri çok seviyor. Çünkü bunların başka dünyaları keşfetmek için sihirli bir yol olduğunu düşünüyor. Şu an İstanbul'da çalışmalarına devam ediyor.

Berat Alanyalı'nın
YKY'deki kitapları

- Neşeli Orman'ın Şair Kurbağası (2015)
Neşeli Orman'ın Çevrecileri (2016)
Yaramaz İki (2016)
Neşeli Orman'ın Yaz Konukları (2017)
Neşeli Orman'ın Bateristleri (2017)
Afacan Hızlı'nın Büyük Serüveni (2021)
Balkabağı ile Tahumların Şövalyesi (2024)

BERAT ALANYALI

Balkabağı ile Tohumların Şövalyesi

Resimleyen
Tuğçe Karaburçak

YAPI KREDİ YAYINLARI

Hey çocuk, kulak ver bana
Bir oyun buldum ben sana
Bir top yaparsın çamurdan
Bir bitki çıkar içinden

Bu, bildiğin çamur değil
Yoğurursun, hamur değil
Öğünürsün neymiş sırrı
Eğer okursan masalı...

Bir zamanlar sebze bahçelerinden birinde bir balkabağı varmış. Önceleri mini minnacık-
mış. Zamanla büyümüş, büyümüş, kocaman
olmuş. Bahçe sahibi, olgunlaşmış balkabakla-
rını toplarken bu kabakçığı fark etmemiş. Çün-
kü kabakçık hemen yanındaki bir sarmaşığın
gür yaprakları altında kalmış. Dikkatli bak-
mayınca görülmesi zormuş.

Bahçe sahibi, “Tamam, burada işim bitti!” diyerek oradan uzaklaşmış.

Bahçede tek başına kalan kabakçık, “Beni buracıkta unuttu” diye üzülüp durmuş.

Günler günleri kovalamış. Kabağın içindeki çekirdekler iyice olgunlaşırken kabakçık da kurumuş. Bir gün çat diye orta yerinden çatlamış. İçinden neşeli mi neşeli, şapkalı, pelerinli, sevimli bir şey fırlamış.

“Merhaba!” demiş kabağa. “Ben tohum sürdürücüsüyüm. Her bitkide bulunurum. Tohumların Şövalyesi derler bana. Amacım, sizlerin soyunu sürdürmek. Şimdi izninle çekirdeklerini toplayayım.”

“Merhaba Tohumların Şövalyesi” demiş bizim kabak. “Topla da... Ne yapacaksın çekirdeklerimi?”

Tohum sürdürücüsü bir yandan kabağın çekirdeklerini torbasına doldururken yanıtlamış: “Ah kabakçığım, bilmez misin, bütün bitkiler kendi tohumlarından çoğalır. Her tohum kendisinden bir yenisini üretme gücünü taşır, yeter ki toprakla buluşsun. İşte bu çekirdekler de senin tohumların.”

